

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 februari 2016

WETSONTWERP
inzake overheidsopdrachten

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 **1541/ (2015/2016):**
001: Wetsontwerp.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 février 2016

PROJET DE LOI
relatif aux marchés publics

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 **1541/ (2015/2016):**
001: Projet de loi.

Nr. 1 VAN DE HEER **DISPA** EN MEVROUW **FONCK**Art. 55/1 (*nieuw*)**Een artikel 55/1 invoegen, luidende:**

“Art. 55/1. Opdracht in gedeelten en verlengingsclausule

§ 1. Wanneer de aanbestedende overheid de noodzaak daartoe aantoont, kan ze een opdracht gunnen die een of meer vaste gedeelten en een of meer voorwaardelijke gedeelten omvat. Alhoewel de toewijzing van de opdracht betrekking heeft op de volledige opdracht, is de aanbestedende overheid enkel gebonden door de vaste gedeelten. De uitvoering van elk voorwaardelijk gedeelte is afhankelijk van een beslissing van de aanbestedende overheid die aan de begunstigde wordt medegedeeld overeenkomstig de in de opdrachtdocumenten bepaalde nadere regels.

§ 2. Een opdracht kan van bij de toewijzing een of meer verlengingen omvatten, overeenkomstig de in de opdrachtdocumenten vermelde nadere regels. De volledige looptijd, met inbegrip van de verlengingen, moet over het algemeen beperkt blijven tot vier jaar na het toewijzen van de opdracht.”

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe een artikel 55/1 in te voegen, dat de tekst overneemt van artikel 37 van de wet van 15 juni 2006, het laatst gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2011.

Doordat het wetsontwerp geen bepalingen bevat om te voorzien in een overheidsopdracht in gedeelten, noch in een verlengingsclausule, worden de aanbestedende overheden twee onmisbare instrumenten ontzegd die zij kunnen aanwenden om hun begroting in goede banen te leiden.

In de memorie van toelichting bij de wet van 15 juni 2006 wordt artikel 37 verantwoord als volgt:

“Artikel 37 bevat twee nieuwe bepalingen die tot doel hebben een eind te maken aan betwistingen hieromtrent en een handelwijze te bevestigen die reeds door een bepaald aantal aanbestedende overheden wordt toegepast. De eerste

N° 1 DE M. **DISPA** ET MME **FONCK**Art. 55/1 (*nouveau*)**Insérer un article 55/1, rédigé comme suit:**

“Art. 55/1. Marché fractionné et clause de reconduction

§ 1er. Lorsque le pouvoir adjudicateur en démontre la nécessité, il peut recourir à un marché fractionné en une ou plusieurs tranches fermes et une ou plusieurs tranches conditionnelles. La conclusion du marché porte sur l'ensemble du marché mais n'engage le pouvoir adjudicateur que pour les tranches fermes. L'exécution de chaque tranche conditionnelle est subordonnée à une décision du pouvoir adjudicateur portée à la connaissance de l'adjudicataire selon les modalités prévues dans les documents du marché concerné.

§ 2. Dès sa conclusion, un marché peut comporter une ou plusieurs reconductions, selon les modalités mentionnées dans les documents du marché. La durée totale, y compris les reconductions, ne peut en règle générale dépasser quatre ans à partir de la conclusion du marché.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement insère un article 55/1 qui reproduit le contenu de l'article 37 de la loi du 15 juin 2006 modifié en dernier lieu par la loi du 5 août 2011.

L'absence de dispositions dans le projet de loi permettant un marché fractionné et une clause de reconduction prive les pouvoirs adjudicateurs des deux outils indispensables en termes de bonne gestion budgétaire.

L'exposé des motifs de la loi du 15 juin 2006 justifiait l'article 37 de la manière suivante:

“L'article 37 contient deux nouvelles dispositions dont l'objet est de mettre fin à des controverses et de conforter une pratique déjà suivie par un certain nombre de pouvoirs adjudicateurs. L'objet de la première est de reconnaître dans une

verduidelijking strekt ertoe in een specifieke wettelijke bepaling te erkennen dat een aanbestedende overheid, in het kader van één enkele gunningsprocedure, een opdracht kan gunnen die één of meer vaste gedeelten en één of meer voorwaardelijke gedeelten omvat. In dat geval, heeft de aannemer er zich contractueel toe verbonden de volledige opdracht uit te voeren, terwijl de verbintenis van de aanbestedende overheid enkel betrekking heeft op de vaste gedeelten. De uitvoering van elk voorwaardelijk gedeelte is afhankelijk van een beslissing van de aanbestedende overheid.

De tweede verduidelijking heeft betrekking op terugkerende behoeften die aanleiding geven tot een opdracht die een bepaling bevat in verband met de verlenging ervan volgens bepaalde modaliteiten. Artikel 37 wijst erop dat de gunningsprocedure in dat geval niet enkel betrekking heeft op de uitvoering van de basisopdracht, maar ook op de verlengingen.

Deze bepaling preciseert dat de totale looptijd van de opdrachten die een clausule tot verlenging bevatten, over het algemeen tot vier jaar beperkt dient te blijven na de toewijzing van de opdracht.

In het kader van opdrachten in gedeelten of met verlenging, wordt een andere aanpak gevolgd dan in de hypothese van de herhaling van nieuwe gelijkaardige werken of diensten overeenkomstig een basisontwerp als bedoeld in artikel 26, § 1, 2°, b, van het wetsontwerp. In dat laatste geval mag de opdracht gegund worden bij onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking. Dit veronderstelt dat de partijen, indien gewenst, onderhandelingen kunnen aanknopen en elke partij de vrijheid heeft de uitvoering van de nieuwe gelijkaardige werken of diensten te weigeren" (Wetsontwerp betreffende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten, 30 januari 2006, DOC 51 2237/001, blz. 56 en 57).

disposition légale spécifique que dans le cadre d'une seule procédure de passation de marché, un pouvoir adjudicateur peut recourir à un marché fractionné en une ou plusieurs tranches fermes et une ou plusieurs tranches conditionnelles. Dans ce cas, l'adjudicataire s'est contractuellement engagé à exécuter la totalité du marché tandis que le pouvoir adjudicateur n'est engagé que pour la ou les tranches fermes. L'exécution de chaque tranche conditionnelle est subordonnée à une décision du pouvoir adjudicateur.

L'objet de la seconde concerne les besoins répétitifs donnant lieu à un marché comportant une clause de reconduction selon certaines modalités. L'article 37 précise que dans ce cas, la procédure de passation couvre non seulement l'exécution du marché initial mais également ses reconductions.

La disposition précise que la durée totale des marchés comportant une clause de reconduction ne peut en règle générale dépasser quatre ans à partir de la conclusion du marché.

Tant le marché à tranches que celui sur reconduction se distinguent de l'hypothèse de la répétition de travaux ou services nouveaux similaires conformes à un projet de base au sens de l'article 26, § 1er, 2°, b, du projet de loi. Dans ce dernier cas, le marché peut être passé par procédure négociée sans publicité, ce qui suppose que les parties peuvent si elles le souhaitent, entamer des négociations, chacune d'elles étant libre de refuser l'exécution des travaux ou services similaires nouveaux." (Projet de loi relatif aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fournitures et de services, 30 janvier 2006, DOC 51 2237/001, p 56).

Benoît DISPA (cdH)
Catherine FONCK (cdH)

Nr. 2 VAN DE HEER **DISPA** EN MEVROUW **FONCK**

Art. 56

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 56. Varianten en opties

§ 1. Er bestaan drie soorten varianten:

1° verplichte variante: in dit geval omschrijft de aanbestedende overheid in de opdrachtdocumenten het voorwerp, de aard en de draagwijdte van een basisontwerp en één of meer varianten en zijn de inschrijvers verplicht om zowel voor het basisontwerp als voor elke variante een offerte in te dienen;

2° facultatieve variante: in dit geval omschrijft de aanbestedende overheid in de opdrachtdocumenten het voorwerp, de aard en de draagwijdte van meerdere varianten, waarvan ze er één als basisoplossing kan aanduiden. De inschrijvers kunnen voor één of meerdere varianten een offerte indienen. De aanbestedende overheid kan in de opdrachtdocumenten de verplichting opleggen voor de basisoplossing een offerte in te dienen;

3° vrije variante: deze kan vrijelijk door de inschrijvers worden ingediend. Voor de opdrachten waarvoor een voorafgaande Europese bekendmaking verplicht is, vermeldt de aanbestedende overheid in de aankondiging van opdracht of ze de indiening ervan toestaat en, zo ja, in de opdrachtdocumenten de minimale vereisten waaraan ze moet beantwoorden.

§ 2. Verplichte of facultatieve varianten kunnen bij alle gunningsprocedures worden angewend. Vrije varianten zijn niet toegestaan bij aanbesteding. De opdrachtdocumenten preciseren of de varianten worden ingediend met een afzonderlijke offerte, dan wel in een afzonderlijk gedeelte van de offerte.

N° 2 DE M. **DISPA** ET MME **FONCK**

Art. 56

Remplacer cet article comme suit:

“Art. 56. Variantes et options

§ 1er. Il existe trois types de variante:

1° la variante obligatoire: dans ce cas, le pouvoir adjudicateur décrit dans les documents du marché l'objet, la nature et la portée d'un projet de base et d'une ou plusieurs variantes; les soumissionnaires sont obligés de présenter une offre à la fois pour le projet de base et pour chaque variante;

2° la variante facultative: dans ce cas, le pouvoir adjudicateur décrit dans les documents du marché l'objet, la nature et la portée de plusieurs variantes, dont une peut être désignée comme solution de base; les soumissionnaires peuvent présenter une offre pour une ou plusieurs variantes; le pouvoir adjudicateur peut imposer dans les documents du marché la remise d'une offre pour la solution de base;

3° la variante libre: elle peut être présentée d'initiative par les soumissionnaires; pour les marchés pour lesquels une publicité européenne préalable est obligatoire, le pouvoir adjudicateur mentionne dans l'avis de marché s'il en autorise l'introduction et, dans l'affirmative, dans les documents du marché les exigences minimales auxquelles elle doit répondre.

§ 2. Des variantes obligatoires ou facultatives peuvent être utilisées dans toutes les procédures de passation. Les variantes libres ne sont pas autorisées en adjudication. Les documents du marché précisent si les variantes sont introduites par une offre distincte ou dans une partie séparée de l'offre.

§ 3. De aanbestedende overheid mag een vrije variante niet weren om de loutere reden dat een opdracht voor diensten daardoor een opdracht voor leveringen zou worden, of omgekeerd.”

VERANTWOORDING

Voor de verantwoording wordt verwezen naar de verantwoording van amendement nr. 3.

§ 3. Le pouvoir adjudicateur ne peut rejeter une variante libre pour la seule raison qu'un marché de services deviendrait un marché de fournitures ou inversement.”

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 3.

Benoît DISPA (cdH)
Catherine FONCK (cdH)

Nr. 3 VAN DE HEER **DISPA** EN MEVROUW **FONCK**Art. 56/1 (*nieuw*)**Een artikel 56/1 invoegen, luidende:***“Art.56/1. § 1. Er bestaan twee soorten opties:**1° verplichte optie: in dit geval omschrijft de aanbestedende overheid in de opdrachtdocumenten het voorwerp, de aard en de draagwijdte van de optie en zijn de inschrijvers verplicht voor deze optie een bod te doen;**2° vrije optie: deze kan vrijelijk door de inschrijvers worden ingediend.**§ 2. Het bod voor de opties wordt in een afzonderlijk gedeelte van de offerte vermeld.**Bij aanbesteding mogen de inschrijvers aan de vrije opties geen meerprijs of een andere tegenprestatie verbinden.”.*

VERANTWOORDING

Artikel 56 van het wetsontwerp, dat betrekking heeft op de varianten, wordt vervangen door de artikelen 56 en 56/1, die de tekst overnemen van de respectieve artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011.

Dankzij deze wetswijziging kunnen niet alleen de varianten, maar ook de opties in hun huidige vorm worden behouden.

Deze wetsbepalingen werden in het koninklijk besluit van 15 juli 2011 verantwoord als volgt:

“Art. 9. Paragraaf 1 van dit artikel gaat nader in op de diverse soorten varianten zoals omschreven in artikel 2, punt 10°.

De benadering inzake verplichte varianten wordt niet gewijzigd ten opzichte van het koninklijk besluit van 10 januari 1996, terwijl die inzake de facultatieve varianten fundamenteel gewijzigd wordt.

Om na te gaan of zowel de basisofferte als de varianten regelmatig zijn, is een tweeledig onderzoek vereist. Dit

N° 3 DE M. **DISPA** ET MME **FONCK**Art. 56/1 (*nouveau*)**Insérer un article 56/1, rédigé comme suit:***“Art.56/1. § 1er. Il existe deux types d’option:**1° l’option obligatoire: dans ce cas, le pouvoir adjudicateur décrit dans les documents du marché l’objet, la nature et la portée de l’option et les soumissionnaires sont obligés de faire offre pour cette option;**2° l’option libre: elle peut être présentée d’initiative par les soumissionnaires.**§ 2. Les options sont présentées dans une partie séparée de l’offre.**En adjudication, les soumissionnaires ne peuvent attacher ni supplément de prix, ni aucune autre contrepartie à la présentation d’une option libre.”.*

JUSTIFICATION (AMENDEMENTS 2 ET 3)

L'article 56 du projet de loi ayant trait à la notion de variantes est remplacé par les articles 56 et 56/1 qui reproduisent le contenu des articles 9 et 10 de l'arrêté royal du 15 juillet 2011.

Cette modification législative permet de conserver sous leur forme actuelle les notions de variantes mais aussi celle d'option.

Ces dispositions législatives étaient motivées de la manière suivante dans l'arrêté royal du 15 juillet 2011:

“Art. 9. Le paragraphe 1er de cet article traite des différents types que peuvent revêtir les variantes, définies à l'article 2, 10°.

L'approche concernant les variantes obligatoires n'est pas modifiée par rapport à celle de l'arrêté royal du 10 janvier 1996. Par contre, celle relative aux variantes facultatives est fondamentalement modifiée.

La question de savoir si tant l'offre de base que la variante sont régulières se résout en effectuant un double examen. Le

onderzoek betreft in de eerste plaats de indiening van deze verschillende soorten offertes. Als deze fase goed is doorlopen, dient vervolgens de regelmatigheid van elk van de ingediende offertes te worden onderzocht om de eventuele wederzijdse beïnvloeding ervan te bepalen op het gebied van de regelmatigheid. Bij verplichte varianten moet de inschrijver bijvoorbeeld een offerte indienen zowel voor de basisofferte als voor elke verplichte variatie, op straffe van volledige onregelmatigheid van zijn offerte.

Bij facultatieve varianten kan de inschrijver voortaan een offerte indienen voor één of meerdere varianten en is hij niet langer verplicht een offerte in te dienen voor een basisoplossing. De aanbestedende overheid kan evenwel één bepaalde facultatieve variatie als basisoplossing aanduiden en verplichten daarvoor een offerte in te dienen. Deze nieuwe bepalingen bieden meer soepelheid en zijn bedoeld om de mededinging te bevorderen.

De afwezigheid van een facultatieve variatie leidt dus niet noodzakelijk tot de onregelmatigheid van de basisofferte. Indien enkel een facultatieve variatie zonder offerte voor de basisoplossing wordt ingediend, moet de volledige offerte als onregelmatig worden beschouwd indien de opdrachtdocumenten de indiening van een dergelijke offerte oplegden. Anders zal dit niet het geval zijn.

De indiening van vrije varianten gebeurt op initiatief van de inschrijver. Bij offerteaanvraag moet de inschrijver nauwkeurig aangeven welke zijn basisofferte is en welke zijn vrije variatie(n). Bij onderhandelingsprocedure kan dit in de loop van de onderhandelingen gebeuren. Indien vrije varianten toegestaan zijn, kunnen verschillende varianten betrekking hebben op één of meer posten. De opdrachtdocumenten kunnen hieromtrent evenwel beperkingen opleggen.

Voor de opdrachten die verplicht onderworpen zijn aan de Europese bekendmaking, gelden twee voorwaarden. Enerzijds moet de aanbestedende overheid in de aankondiging en eventueel in de andere opdrachtdocumenten vermelden of zij de indiening van vrije varianten toelaat. Zoniet zijn ze niet toegelaten en moeten ze gewoon worden afgewezen, aangezien enkel de basisofferte in aanmerking wordt genomen. Anderzijds moet zij de minimumeisen bepalen waaraan deze varianten moeten voldoen (ze kan bijvoorbeeld vermelden dat een vrije variatie betrekking mag hebben op een bepaald technisch aspect van de geplande opdracht). Aan deze laatste voorwaarde kan worden voldaan door in het algemeen te verwijzen naar de minimumeisen in de opdrachtdocumenten.

premier concerne le dépôt de ces différents types d'offres. Si cette étape est franchie avec succès, il convient alors d'examiner la régularité de chacune des offres déposées afin d'en déterminer l'influence mutuelle éventuelle en termes de régularité. Par exemple, en cas de variante obligatoire, le soumissionnaire est obligé de remettre offre tant pour l'offre de base que pour chaque variante obligatoire, sous peine d'irrégularité complète de son offre.

En cas de variantes facultatives, le soumissionnaire peut dorénavant introduire une offre pour une ou plusieurs variantes et il ne sera plus obligé d'introduire une offre pour une solution de base. Le pouvoir adjudicateur peut cependant désigner une variante facultative comme solution de base et rendre obligatoire l'introduction d'une offre pour celle-ci. Ces nouvelles dispositions permettent davantage de souplesse et tendent à élargir la concurrence.

L'absence d'une variante facultative ne rend donc pas nécessairement l'offre de base irrégulière. En cas de dépôt de la seule variante facultative sans offre pour la solution de base, l'ensemble de l'offre sera irrégulière si les documents du marché imposaient la remise d'une telle offre mais pas dans le cas contraire.

L'introduction des variantes libres a lieu à l'initiative du soumissionnaire. En appel d'offres, le soumissionnaire doit indiquer avec précision ce qui constitue son offre de base et ce qui constitue sa ou ses variante(s) libre(s). En procédure négociée cela peut être précisé au cours des négociations. Lorsque l'introduction de variantes libres est possible, plusieurs variantes peuvent porter sur un ou plusieurs postes. Les documents du marché peuvent cependant limiter cette possibilité.

Lorsque le marché est obligatoirement soumis à une publicité européenne préalable, deux conditions s'imposent. D'une part, le pouvoir adjudicateur doit indiquer dans l'avis de marché et éventuellement préciser dans les autres documents du marché s'il autorise la présentation de telles variantes; à défaut, elles ne sont pas autorisées et doivent simplement être écartées, l'offre de base devant seule être prise en considération. D'autre part, il doit déterminer les exigences minimales auxquelles ces variantes doivent répondre (par exemple en précisant qu'une variante libre peut porter sur tel ou tel aspect technique du marché en projet). Il peut être satisfait à cette dernière exigence en référant de manière générale aux exigences minimales des documents du marché.

Voor de opdrachten die niet verplicht onderworpen zijn aan de Europese bekendmaking, is het indienen van vrije varianten, waarvoor de aanbestedende overheid geen voorafgaande eisen heeft bepaald, steeds mogelijk, tenzij de opdrachtdocumenten die mogelijkheid uitsluiten. Het verbod om vrije varianten in te dienen, kan gepaard gaan met een sanctie van absolute nietigheid in de opdrachtdocumenten. Deze vermelding is evenwel af te raden omdat ze nadelige gevolgen kan hebben voor de mededinging en de economische doeltreffendheid.

De aanbestedende overheid kan beslissen een vrije variëte niet in aanmerking te nemen. Ze moet haar beslissing evenwel motiveren op basis van bijvoorbeeld technische elementen of andere factoren zoals de prijs, de budgettaire verplichtingen of de uitvoeringstermijnen.

Paragraaf 2 expliciteert dat de verschillende soorten varianten bij alle gunningprocedures kunnen worden gebruikt. De vrije variëte blijft evenwel uitgesloten bij aanbesteding. Daarnaast verduidelijkt deze paragraaf dat ze, hetzij met een afzonderlijke offerte, hetzij met een deelofferte kunnen worden ingediend.

Paragraaf 3 bevat een bepaling die opgenomen is in artikel 24, § 4, van Richtlijn 2004/18/EG, alsook in artikel 84, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996. Volgens deze bepaling mag een variëte niet worden afgewezen enkel omwille van het feit dat, indien de aanbestedende overheid ze zou aanvaarden, een opdracht voor diensten een opdracht voor leveringen zou worden of omgekeerd. Dit zou bijvoorbeeld het geval zijn voor een opdracht betreffende de ontwikkeling van software via een opdracht voor diensten, terwijl een concurrent als variëte een softwarepakket zou indienen dat voldoet aan de eisen van de aanbestedende overheid.

Mede gelet op het advies van de Raad van State, zijn uiteindelijk geen toelichtingen opgenomen over de problematiek van de regelmatigheid van de varianten. Dit uit vrees voor te grote veralgemeningen en te rigide oplossingen die het maken van nuances naargelang de gebruikte gunningswijze in de weg staan.

Art. 10. Dit artikel van het ontwerp behandelt de in artikel 2, punt 11°, omschreven opties.

Paragraaf 1 maakt een onderscheid tussen de verplichte en vrije opties. In het eerste geval dient de aanbestedende overheid, net zoals bij de verplichte varianten, het voorwerp, de aard en de draagwijdte ervan te omschrijven in de opdrachtdocumenten en zijn de inschrijvers verplicht een bod

Pour les marchés qui ne sont pas soumis obligatoirement à la publicité européenne, l'introduction de variantes libres sans que des exigences préalables aient été fixées par le pouvoir adjudicateur est toujours possible à moins que les documents du marché excluent cette possibilité. L'interdiction de présentation *d'une variante libre peut être assortie d'une sanction* de nullité absolue dans les documents du marché mais une telle mention est à déconseiller vu les conséquences regrettables qu'elle pourrait entraîner en termes de concurrence et d'effectivité économique.

Le pouvoir adjudicateur peut décider de ne pas prendre une variante libre en considération. Il doit cependant motiver sa décision en se fondant par exemple sur des éléments d'ordre technique ou sur d'autres facteurs tels que le prix, les contraintes budgétaires ou les délais d'exécution.

Le paragraphe 2 explicite que tous les types de variantes peuvent être utilisés dans toutes les procédures de passation. La variante libre reste cependant exclue en adjudication. En outre, ce paragraphe précise, pour plus de clarté, les conditions dans lesquelles les variantes peuvent être introduites. Il indique ainsi qu'elles peuvent l'être soit dans une offre distincte, soit dans une partie séparée de l'offre.

Le paragraphe 3 reprend une disposition contenue dans l'article 24, § 4, de la Directive 2004/18/CE et également dans l'article 84, alinéa 2, de l'arrêté royal du 8 janvier 1996. Selon cette disposition, une variante ne peut être rejetée pour la seule raison que si elle était acceptée par le pouvoir adjudicateur, un marché de services deviendrait un marché de fournitures ou inversement. On peut citer à titre d'exemple un marché qui porterait sur le développement d'un logiciel informatique par le biais d'un marché de services, tandis qu'un concurrent présenterait en variante un logiciel répondant aux exigences du pouvoir adjudicateur.

Tenant compte de l'avis du Conseil d'État, des explications portant sur la problématique de la régularité des variantes n'ont finalement pas été reprises, ceci par crainte que de trop grandes généralisations et des solutions trop rigides empêchent que des nuances soient apportées en fonction du mode de passation utilisé.

Art. 10. Cet article du projet traite des options définies à l'article 2, 11°.

Selon le paragraphe 1er, les options sont soit obligatoires, soit libres. Dans le premier cas, comme pour les variantes obligatoires, il appartient au pouvoir adjudicateur de déterminer dans les documents du marché l'objet, la nature et la portée des options et les soumissionnaires sont obligés de

te doen voor deze opties. Het tweede geval betreft de vrije opties. Deze kunnen op eigen initiatief door de inschrijvers worden ingediend.

Volgens paragraaf 2 wordt het bod voor de opties afzonderlijk vermeld in de offerte. Deze bepaling maakt het ook mogelijk om vrije opties in te dienen bij aanbesteding, op voorwaarde dat aan een dergelijke optie geen meerprijs of een andere tegenprestatie wordt verbonden. Dit verschil met de vrije variëte, die in het kader van de aanbesteding zoals eerder vermeld niet is toegestaan, is gerechtvaardigd omdat de optie enkel betrekking heeft op een bijkomend element. De mogelijkheid die de aanbestedende overheid wordt geboden om, zelfs bij aanbesteding, vrije opties in aanmerking te nemen kan haar voordelen opleveren, daar aan het bestellen van de optie geen meerprijs kan worden verbonden.

Krachtens paragraaf 3 is de aanbestedende overheid nooit verplicht gebruik te maken van een optie bij het sluiten van de opdracht en evenmin tijdens de uitvoering ervan. Wat dit laatste punt betreft, kan het immers interessanter zijn enkel gebruik te maken van een optie tijdens de uitvoering van de opdracht. Een voorbeeld: bij interventievrachtwagens die uitgerust zijn met een zwaailicht, kan in een optie worden voorzien voor een bijkomend zwaailicht.”

faire offre pour ces options. Dans le second cas, les options libres sont présentées d’initiative par les soumissionnaires.

En vertu du paragraphe 2, les options sont présentées dans une partie séparée de l’offre. Cette disposition autorise également la présentation d’options libres en cas d’adjudication, à la condition qu’aucun supplément de prix ou autre contrepartie soit attachée à la présentation d’une telle option. Il convient de rappeler que dans cette même procédure, la présentation de variantes libres n’est pas permise. Cette différence par rapport à la variante libre, qui n’est pas autorisée en adjudication comme mentionné ci-avant est justifiée par le fait que l’option ne porte que sur un élément accessoire. En permettant la prise en considération d’options libres même en adjudication, un pouvoir adjudicateur pourra normalement en tirer avantage puisqu’aucun supplément de prix ne peut être lié à la levée de l’option.

En vertu du paragraphe 3, le pouvoir adjudicateur n’est jamais obligé de lever une option, que ce soit lors de la conclusion du marché ou pendant l’exécution de celui-ci. Sur ce dernier point, il peut en effet s’avérer plus intéressant de ne lever une option qu’en cours d’exécution. Ainsi par exemple, pour des véhicules d’intervention pourvus d’un gyrophare, une option pourrait porter sur un gyrophare supplémentaire.”

Benoît DISPA (cdH)
Catherine FONCK (cdH)

Nr. 4 VAN DE HEER **DISPA** EN MEVROUW **FONCK**

Art. 91

In de inleidende zin, de woorden “30 000 euro” vervangen door de woorden “8 500 euro”.

VERANTWOORDING

Om het risico op fraude in te perken, wordt het in het wetsontwerp aangegeven limietbedrag van 30 000 euro vervangen door het vigerende limietbedrag van 8 500 euro, zoals bepaald bij artikel 105, § 1, 4°, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011.

N° 4 DE M. **DISPA** ET MME **FONCK**

Art. 91

Dans la phrase introductive, remplacer les mots “30 000 euros” par les mots “8 500 euros”.

JUSTIFICATION

Afin de limiter le risque de fraude, le seuil de 30 000 euros contenu dans le projet de loi est remplacé par le seuil actuel de 8 500 euros tel fixé par l'article 105, § 1er, 4° de l'arrêté royal du 15 juillet 2011.

Benoît DISPA (cdH)
Catherine FONCK (cdH)